

Sygn. akt V CNP 2/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Ł. J.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 28 lipca 2011r., w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Ł.J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie o zapłatę.

Wyrok Sądu Okręgowego pozwany Ł. J. zakwestionował skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zaskarżonemu w całości orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 227 k.p.c., art. 228 k.p.c., art. 232 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. w związku z art. 233 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, uznanie apelacji pozwanego za zasadną, a także o wstrzymanie wykonalności wyroku sądu pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wynika to z charakteru postępowania przed Sądem Najwyższym oraz z funkcji tego Sądu ukonstytuowanego jako sąd prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji). Ocena dowodów pozostaje zatem wyłączną domeną sądów orzekających i nie może być kontrolowana przez Sąd Najwyższy.

Zarzuty wskazane przez skarżącego dotyczą wyłącznie problematyki ustaleń faktycznych, a wywody skarżącego stanowią wyłącznie polemikę z oceną materiału dowodowego przeprowadzoną przez Sądy orzekające w sprawie.

Należy także stwierdzić, że wywiedziona przez pełnomocnika pozwanego skarga jest wyrazem niezrozumienia tej instytucji, świadczą o tym sformułowane m.in. wnioski o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz o wstrzymanie wykonalności orzeczenia sądu pierwszej instancji. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i nie może być traktowana wyłącznie jako środek prowadzący do dochodzenia roszczeń przez stronę niezadowoloną z rozstrzygnięcia sądu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).